

Motion till riksdagen

1989/90:Fö406

av Sven-Olof Petersson och Gunilla André

(båda c)

Värnpliktigas fordonsutbildning m.m.

En stor del av de allvarliga personskadorna inom försvaret är orsakade av trafikolyckor. Inom armén var antalet inrapporterade trafikolyckor 1985/86 340 st., 1986/87 319 st. och 1987/88 313 st. Även om antalet har minskat något under dessa år kvarstår det dock att antalet fortfarande är oacceptabelt högt. Trots att betydande insatser har gjorts inom motorutbildningen och trafiksäkerheten finns det dock all anledning att ytterligare intensifiera säkerhetsarbetet.

Det är synnerligen viktigt att utbildningen för fordonsförare ytterligare förbättras, ex. vis genom längre körtider, och att alla fordonsförare garanteras en sammanhängande vila om minst 6 timmar per dygn när de är i tjänst. Vidare är det av största vikt att ytterligare resurser inom förarutbildningen satsas på mörker- och halkkörning. De fordon som de värnpliktiga är satta att hantera är ofta stora och tunga samt försedda med släpfordon av olika slag. Att kunna hantera och behärska dessa fordon i olika situationer och trafikmiljöer kräver att föraren har en god och allsidig utbildning på sitt fordon. I övnings~~s~~ammanhang är situationerna ofta annorlunda och mera tidspressande än under utbildningspass på en körgård. Andra värnpliktiga rör sig då också oftast på ett mera okontrollerbart sätt runt fordonet. För att kunna klara situationer av detta slag så att skador undviks krävs det att utbildningen ytterligare förbättras.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om de värnpliktigas fordonsutbildning och trafiksäkerhet.

Stockholm den 16 januari 1990

Sven-Olof Petersson (c)

Gunilla André (c)